

Tragikomische plattelandsthiller 'Melk en Bloed'

■ **TONEEL**

door **ESTHER KLEUVER**

Veel stadsmensen verlangen naar een simpel, ongecompliceerd leven op het platteland. Maar die veronderstelde idylle gaat behoorlijk op de schop in de tragikomische plattelandsthiller *Melk en Bloed* van The Glasshouse. Schrijver en regisseur Kees Roorda liet zich voor zijn nieuwste voorstelling onder meer inspireren door tv-programma's als *Ik Vertrek* en *Boer zoekt Vrouw*.

„Met veel genoeg kan ik naar dat soort programma's kijken. Het levert een mengeling van leedvermaak en ontroering op. Men verlangt heel naïef naar een ongecompliceerd leven, maar dat valt vaak toch tegen. Je kunt jezelf na-

melijk niet ontvluchten. Ik fietste deze zomer door Frankrijk en daar zie je ze ook. Al die Nederlanders die zo nodig naar het Franse platteland moesten, een boerderijtje hebben gekocht en daar allemaal een bed & breakfast zijn begonnen. Maar het heeft ze niet gebracht wat ze ervan hadden verwacht en nu kunnen ze niet meer terug”, vertelt de theatermaker.

In *Melk en Bloed* is te zien hoe Josella (gespeeld door Camilla Siegerts) met haar man Peter (Hylke van Sprundel) de stress van de stad ontvlucht om samen nieuw geluk te vinden op het geïsoleerde platteland. Wanneer Peter een angstaanjagende nachtmerrie krijgt, doet hij er alles aan deze boze droom te bezweren, met catastrofale gevolgen.

Repetitielokaal

Roorda schreef het komische, maar ook sinistere stuk - bedoeld voor zes acteurs - in eerste instantie voor Het Zuidelijk Toneel. Tijdens Festival Utopia werd het als theatrale lezing opgevoerd. Maar Roorda wilde de regie liever niet uit handen geven en daarom wordt het nu bij zijn eigen gezelschap uitgebracht. „Sommige stukken kun je alleen maar zelf doen. Het was deze keer voor het eerst dat ik met een kant-en-klaarstuk het repetitielokaal in ging. Daarvoor maakte ik een voorstelling altijd volledig in samenspraak met de acteurs. Nu heb ik de personages veel meer kunnen uitdiepen. Dus voor mijn gevoel klopte het niet als iemand anders ervoor ging staan.”

Na een studie Nederlands ontdekte Kees Roorda zijn liefde voor het theatervak. Samen met Catherine Henegan richtte hij het internationale theatercollectief The Glasshouse op. „Ik heb het leukste vak van Nederland en ik word

er tot nu toe nog voor betaald ook. Het is een goede leerles voor het leven. Ik vind de menselijke tekortkomingen zo ontroerend. Zelf zit ik ook vol neuroses. Misschien dat ik met theater maken wel een beetje mijn eigen angsten probeer te bezweren.”

Het is afwachten wat de komende bezuinigingen voor The Glasshouse gaan beteke-

nen, maar voorlopig staan er nog genoeg interessante projecten gepland. Volgend seizoen gaat Roorda met Liz Snoyink de door hem geschreven voorstelling *Farah Diba* maken, hij is bezig met een komedie over een begrafenis en er komt een stuk over zijn eigen familie met de titel *Ome Jan uit Miegiegan*.

'Melk en Bloed' van The Glasshouse staat t/m 21 januari in de Toneelschuur in Haarlem. Daarna nog t/m 1 maart in diverse Nederlandse theaters. Voor meer info: www.theglasshouse.nu